

มาตรการทางกฎหมายในการอนุรักษ์และคุ้มครองพื้นที่ป่าพรุ：
กรณีศึกษาพื้นที่ป่าพรุความเคร็ง จังหวัดนครศรีธรรมราช

โดย

นางสาวจิตราประภา นุ่มนวล

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

นิติศาสตรมหาบัณฑิต

สาขากฎหมายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

พ.ศ. 2554

**Legal Measure of the Conservation and Protection Swamp Forest :
A Case of Kuan-Kreng Swamp Forest**

By

Miss Chitprapa Noomnuan

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Masters of Laws
Natural Resources and Environmental Law
Faculty of Law
Thammasat University
2011

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

คณะนิติศาสตร์

วิทยานิพนธ์

๖๖๑

นางสาวจิตราประภา นุ่มนวล

เรื่อง

มาตรการทางกฎหมายในการอนุรักษ์และคุ้มครองพื้นที่ป่าพุด：
กรณีศึกษาพื้นที่ป่าพุดคุนเครึง จังหวัดนครศรีธรรมราช

ได้รับการตรวจสอบและอนุมัติ ให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
นิติศาสตรมหาบัณฑิต

เมื่อวันที่ 10 มิถุนายน พ.ศ. 2554

(ศาสตราจารย์ ดร. จันนา วงศ์บัณฑิต)

(รองศาสตราจารย์ ทิพย์ชนก วงศ์สอน)

(อาจารย์ ดร. นรรตณ์ ไกรพานันท์)

(รองศาสตราจารย์ มองค์ ใจหาญ)

ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บทคัดย่อ

พื้นที่ป่าพุกวนเคริง จังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นพื้นที่ซุ่มน้ำขนาดใหญ่แห่งหนึ่งของภาคใต้ มีคุณค่าทางระบบนิเวศนานาปการ อีกทั้งยังเป็นแหล่งรวมความหลากหลายทางชีวภาพของชนิดพันธุ์พื้นถิ่น และเป็นฐานทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญของชุมชนที่อยู่อาศัยในพื้นที่ตลอดจนชุมชนใกล้เคียง เด่นจากจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้น ประกอบกับรูปแบบการประกอบอาชีพที่เปลี่ยนแปลงไป ทำให้มีการเข้าใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ป่าพุกวนเคริงจนเกินความสามารถที่ครอบคลุมได้ มีการบุกรุกพื้นที่ป่าพุกวนเพื่อใช้เป็นพื้นที่ทำการเกษตร เช่น ยางพารา และปาล์มน้ำมัน รวมทั้งมีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ ทำให้พื้นที่ป่าพุกวนเคริงเสื่อมโทรมลงอย่างรวดเร็ว

วัตถุประสงค์ของวิทยานิพนธ์นี้จึงเป็นการศึกษา มาตรการทางกฎหมายที่เกี่ยวกับการอนุรักษ์และคุ้มครองพื้นป่าพุกวนครอบคลุมถึงพื้นที่ป่าพุกวนเคริงหรือไม่ และควรต้องปรับปรุงอย่างไร ทั้งนี้โดยศึกษากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับป่าพุกวนเคริงที่มีลักษณะเป็น เขตห้ามล่าสัตว์ป่า ป่าสงวนแห่งชาติ และป่าไม้ถาวรตามมติคณะรัฐมนตรี ซึ่งอยู่ภายใต้บังคับของพระราชบัญญัติ สงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ.2535 พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ.2507 พระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ.2484 และพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ.2490 นอกจากนี้ก็ยังมีมาตรการอื่น ๆ ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพลิงแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.2535

ผลการศึกษาพบว่าพื้นที่ป่าพุกวนเคริงในเขตห้ามล่าสัตว์ป่า และเขตป่าสงวนแห่งชาตินั้นจะมีมาตรการทางกฎหมายที่สามารถนำมาปรับใช้เพื่อกារอนุรักษ์และคุ้มครองพื้นที่ได้ดีในระดับหนึ่ง กล่าวคือ มีการกำหนดเขตเพื่อกារอนุรักษ์และมีการกำหนดมาตรการเพื่อกារอนุรักษ์ในพื้นที่นั้นด้วย ส่วนเขตป่าไม้ถาวรตามมติคณะรัฐมนตรีนั้นกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ยังไม่มีมาตรการที่เพียงพอที่จะนำมาปรับใช้เพื่อกันรักษาและคุ้มครองพื้นที่ได้ จึงเสนอให้กำหนดให้พื้นที่นั้นเป็นพื้นที่คุ้มครองในลักษณะอื่นก่อน กำหนดเขตป่าสงวนแห่งชาติให้ครอบคลุมพื้นที่ดังกล่าว ซึ่งจะทำให้พื้นที่ส่วนนี้ได้รับการคุ้มครอง และยังมีการยอมรับสิทธิการเข้าใช้ประโยชน์ของภาคประชาชนด้วย อันเป็นไปตามหลักการใช้ประโยชน์อย่างชาญฉลาด

Abstract

Kuan-Kreng Swamp Forest in Nakhon Sri Thammarat is one of a huge wetland in the Southern part of Thailand. It possesses great value to the ecological system since it is a source gathering various biodiversity and a place providing natural resources to the community and its neighbors. Yet from the increasing number of populations and the shifting forms of occupations have resulted in exceeding the use of natural resources in Kuan-Kreng Swamp Forest to its carrying capacity. There are problems in trespassing the swamp forest to plant agricultural products such as Hevea brasiliensis and palm trees and to build the infrastructures to develop the area. All of these cause rapid deterioration to Kuan-Kreng Swamp forest.

This thesis aims to study whether legal measures of the conservation and protection of swamp forest covers Kuan-Kreng's area or not and how to improve the existing laws. By studying the relevant laws, which are the Wildlife Preservation and Protection Act. B.E.2535 (1992 A.D.), the National Reserved Forest Act.B.E.2507 (1964 A.D.), the Forest Act B.E.2484 (1941 A.D.) ,the Fishery Act.B.E.2490 (1947 A.D.) and other legal measures in the Enhancement and Conservation of National Environmental Quality Act.B.E.2535(1992 A.D.) emphasizing on non-hunting area, the nation reserve forest and permanent forest according to the cabinet resolution.

The study finds that non-hunting area and the nation reserve forest area in Kuan-Kreng swamp forest has got a satisfactory legal measurement to conserve and protect the area. Due to the law designates conserved areas and provides enough legal measure to conserve the area. On the other hand, existing laws and legal measures relating to permanent forest according to the cabinet resolution is insufficient to give protection Kuan-Kreng swamp forest. In order to provide proper legal protection to the area, the author proposes to alter permanent forest area to other protected area by

declaring Ministerial Regulation and expand the protection area of the nation reserve forest to cover permanent forest. Consequently, Kuan-Kreng swamp forest is automatically protected.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาของผู้มีพระคุณหลายท่าน กราบขอขอบพระคุณ ท่านรองศาสตราจารย์ ณรงค์ ใจหาญ ที่กรุณาสละเวลาอันมีค่ารับเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ รวมถึงให้ความรู้ ข้อแนะนํา ตลอดจนข้อคิดเห็นต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการเขียนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณท่านศาสตราจารย์ ดร. อำนวย วงศ์บันฑิต ที่กรุณารับเป็นประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ทิพย์ชนก รัตโนสก และอาจารย์ ดร. นวรัตน์ ไกรพานนท์ ที่กรุณารับเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ทั้งยังได้สละเวลาอันมีค่าในการให้ข้อเสนอแนะและชี้ข้อบกพร่องอันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการเขียนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

ขอกราบขอบพระคุณพอกับแม่ที่มีอบแต่สิ่งดี ๆ เป็นกำลังใจให้และให้การสนับสนุนด้วยดีมาตลอด ขอบคุณเจ้า แก้ว หลาน ๆ และญาติ ๆ ทุกคนสำหรับความห่วงใยและกำลังใจที่มีให้กันเสมอมา ขอบคุณเพื่อน ๆ ทุกคนสำหรับความกดดันทุกรูปแบบที่ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นรูปเป็นร่างขึ้นมาได้ ขอบคุณจริง ๆ คงที่มีพากคุณในชีวิต

ขอบคุณพี่ ๆ น้อง ๆ ที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินสำหรับความเข้าใจ และกำลังใจที่ให้กัน หากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีข้อบกพร่องหรือผิดพลาดประการใด ผู้เขียนขอน้อมรับไว้และขออภัยมา ณ โอกาสนี้

นางสาวจิตราประภา นุ่มนวล
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

พ.ศ.2554

สารบัญ

บทคัดย่อ	หน้า (1)
กิตติกรรมประกาศ	(4)
บทที่	
1.บทนำ	1
1.1 ความสำคัญและสภาพปัจจุบัน	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา	2
1.3 สมมติฐานการศึกษา	3
1.4 ขอบเขตการศึกษา	3
1.5 วิธีการศึกษา	3
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
2.สภาพปัจจุบันความเสื่อมโทรมของป้าพู่คุณเคร็ง จังหวัดนครศรีธรรมราช	4
2.1 ความหมายและความสำคัญของป้าพู่	4
2.1.1 ความหมายของป้าพู่	4
2.1.2 ความสำคัญและคุณประโยชน์ของป้าพู่	6
2.2 ลักษณะทางภูมิศาสตร์ของพื้นที่ป้าพู่คุณเคร็ง จังหวัดนครศรีธรรมราช	8
2.2.1 ลักษณะทั่วไปและที่ตั้งของพื้นที่	8
2.2.2 ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ป้าพู่คุณเคร็ง	10
2.2.2.1 ทรัพยากรป่าไม้	10
2.2.2.2 ทรัพยากรสัตว์ป่า	11
2.2.2.3 ทรัพยากรสัตว์น้ำ	11

2.3 ลักษณะสังคม เศรษฐกิจ และประชารากรในพื้นที่ป่าพุคุณเครือง	12
2.4 สถานภาพคุณค่าและการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ป่าพุคุณเครือง	14
2.4.1 คุณค่าในระบบบินเวศ	14
2.4.2 การใช้ประโยชน์	15
2.5 ปัญหาความเสื่อมโกร姆ของทรัพยากรในพื้นที่ป่าพุคุณเครือง	15
2.5.1 ปัญหาคุกคามในพื้นที่	16
2.5.2 ปัญหาคุกคามจากภายนอก	18
2.6 ผลกระทบจากปัญหาความเสื่อมโกร姆ของทรัพยากรในพื้นที่ป่าพุคุณเครือง	18
 3.แนวคิดและนโยบายของรัฐเกี่ยวกับการอนุรักษ์และคุ้มครองพื้นที่ป่าพุ	20
3.1 แนวคิดในการอนุรักษ์ทรัพยากรในพื้นที่ป่าพุ	20
3.1.1 แนวคิดในการอนุรักษ์ทรัพยากรดินในพื้นที่ป่าพุ	21
3.1.2 แนวคิดในการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำในพื้นที่ป่าพุ	21
3.1.3 แนวคิดในการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพและทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่ป่าพุ	22
3.2 แนวคิดในการวางแผนพัฒนาและจัดการทรัพยากรในพื้นที่ป่าพุ	23
3.2.1 แนวคิดในการพัฒนาพื้นที่ป่าพุอย่างยั่งยืน	23
3.2.2 แนวคิดในการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการพื้นที่ป่าพุ	26
3.3 แนวนโยบายของรัฐในการอนุรักษ์และจัดการทรัพยากรในพื้นที่ป่าพุ	30
3.3.1 มติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการอนุรักษ์พื้นที่ชุมชน	30
3.3.2 มติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวกับการจัดการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ป่าไม้	35
3.3.2.1 มติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวกับการแก้ปัญหาที่ดินป่าไม้ (1) กรณีที่เป็นพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ	35
(2) กรณีที่เป็นพื้นที่ป่าไม้ถาวรตามมติคณะรัฐมนตรี	36
3.3.2.2 มติคณะรัฐมนตรีในการจำแนกเขตการใช้ประโยชน์ทรัพยากรและที่ดินป่าไม้ในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ	37

4. มาตรการทางกฎหมายและหน่วยงานในการอนุรักษ์และคุ้มครองพื้นที่ป่าพุดานเคริง	39
4.1 มาตรการทางกฎหมายในการอนุรักษ์และคุ้มครองพื้นที่ป่าพุด	39
4.1.1 มาตรการทางกฎหมายในการกำหนดเขตเพื่ออนุรักษ์และคุ้มครองพื้นที่ป่าพุด	40
(1) พื้นที่ป่าพุดในเขตห้ามล่าสัตว์ป่า	40
(2) พื้นที่ป่าพุดในเขตป่าสงวนแห่งชาติ	42
(3) พื้นที่ป่าพุดในเขตป่าไม้ถาวรตามมติคณะกรรมการรักษาป่า	44
4.1.2 มาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการป้องกันการทำลายพื้นที่ป่าพุด	47
4.1.2.1 มติคณะกรรมการรักษาป่า เมื่อวันที่ 3 พฤษภาคม 2552 เกี่ยวกับกับการกำหนดให้มีการทำรายงานวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ชุมชน้ำที่มีความสำคัญระดับนานาชาติและระดับชาติ	48
4.1.2.2 พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.2535 เกี่ยวกับการทำรายงานวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม	49
4.1.3 มาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ป่าพุด	53
4.1.3.1 กฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่ป่าพุด	53
(1) พื้นที่ป่าพุดในเขตห้ามล่าสัตว์ป่า	53
(2) พื้นที่ป่าพุดในเขตป่าสงวนแห่งชาติ	55
(3) พื้นที่ป่าพุดในเขตป่าไม้ถาวรตามมติคณะกรรมการรักษาป่า	60
4.1.3.2 กฎหมายเกี่ยวกับการจัดการพื้นที่ป่าไม้ในพื้นที่ป่าพุด	62
(1) พื้นที่ป่าพุดในเขตห้ามล่าสัตว์ป่า	62
(2) พื้นที่ป่าพุดในเขตป่าสงวนแห่งชาติ	64
(3) พื้นที่ป่าพุดในเขตป่าไม้ถาวรตามมติคณะกรรมการรักษาป่า	64
4.1.3.3 กฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองทรัพยากรสัตว์ในพื้นที่ป่าพุด	66
(1) พื้นที่ป่าพุดในเขตห้ามล่าสัตว์ป่า	66
(2) พื้นที่ป่าพุดในเขตป่าสงวนแห่งชาติ	67
(3) พื้นที่ป่าพุดในเขตป่าไม้ถาวรตามมติคณะกรรมการรักษาป่า	68

4.1.4 มาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของชุมชน ในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ป่าพุ	69
4.1.4.1 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2550	69
4.1.4.2 ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2545	71
4.1.4.3 ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรับฟังความคิดเห็นของ ประชาชน พ.ศ.2548	73
4.1.5 มาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับอำนาจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใน การจัดการทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ป่าพุ	76
4.1.5.1 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2550	77
4.1.5.2 พระราชบัญญัติสภาพัฒนาด้านพลังงานและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537	78
4.2 หน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการอนุรักษ์และคุ้มครองพื้นที่ป่าพุควบคู่กันไป	79
4.2.1 ระดับนโยบาย	79
(1) คณะกรรมการรัฐมนตรี	79
(2) คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ	80
4.2.1 ระดับปฏิบัติการ	81
(1) กรมป่าไม้	81
(2) กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช	81
(3) กรมประมง	82
(4) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	82
5 วิเคราะห์มาตรการทางกฎหมายในการอนุรักษ์และคุ้มครองพื้นที่ป่าพุควบคู่กันไป	86
5.1. การกำหนดเขตเพื่อการอนุรักษ์และคุ้มครองพื้นที่ป่าพุควบคู่กันไป	86
5.1.1 พื้นที่ป่าพุควบคู่กันไปที่อยู่ในเขตห้ามล่าสัตว์ป่า	86
5.1.2 พื้นที่ป่าพุควบคู่กันไปที่อยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ	87
5.1.3 พื้นที่ป่าพุควบคู่กันไปที่อยู่ในเขตป่าไม้ตามมติคณะกรรมการรัฐมนตรี	88
5.2 การป้องกันการทำลายพื้นที่ป่าพุควบคู่กันไป	93

5.3 การควบคุมการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ป่าพรุคณเครือง	96
5.3.1 กฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่ป่าพรุคณเครือง	96
5.3.2 กฎหมายเกี่ยวกับการจัดการพื้นที่ป่าไม้ในพื้นที่ป่าพรุคณเครือง	99
5.3.3 กฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองทรัพยากรสัตว์ในพื้นที่ป่าพรุคณเครือง	102
5.4 การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ป่าพรุคณเครือง	103
5.5 อำนาจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ในพื้นที่ป่าพรุคณเครือง	106
 6 บทสรุปและข้อเสนอแนะ	110
6.1 บทสรุป	110
6.1.1 มาตรการทางกฎหมาย	110
6.1.2 หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	116
6.2 ข้อเสนอแนะ	117
6.2.1 การกำหนดพื้นที่เพื่อการอนุรักษ์พื้นที่ป่าพรุคณเครืองที่เป็นป่าไม้ถาวร ตามมติคณะกรรมการรัฐมนตรี	117
6.2.2 ขั้นตอนเบี่ยงพื้นที่ป่าพรุคณเครืองเป็นพื้นที่ชั่วคราวที่มีความสำคัญ ระดับชาติหรือนานาชาติ	118
6.2.3 วางแผนจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ป่าพรุคณเครือง	118
6.2.4 กำหนดมาตรการพื้นฟูป่าที่เสื่อมโทรม	120
6.2.5 สงเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาชนในท้องถิ่น	121
บรรณานุกรม	122
ภาคผนวก	126
แผนที่แสดงภูมิประเทศพรุคณเครือง	127